

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 26. februar 2010.

Løkkes klassepolitik må besvares med klassepolitik

Trods udskiftninger på næsten alle poster står den nye VK-regering tilbage med lige så mange og lige så store problemer som den gamle. Den kapitalistiske verdensøkonomi er i krise, og Danmark går ikke fri.

Tværtimod er situationen på nogle punkter værre i Danmark end i andre lande.

Nogle vil sige, at den stigende arbejdsløshed og det drastiske fald i antallet af arbejdspladser er det mest presserende problem for en regering.

Man kunne også pege på, at danskerne har verdens største private gæld, hvilket varslers fallitter, tvangsauktioner og tvangsudsættelser plus længere kø på bistandskontorerne. Nedslidte skoler og fyringer på hospitalerne ligger lige for. Samt ikke mindst bankers og andre kapitalejeres fortsatte blinde kurs mod nye finansielle sammenbrud til tonerne af stadig større millionbonusser til direktører og bestyrelsesmedlemmer.

Men for VK-regeringen er det største problem underskuddet på statens budgetter. Regeringen har selv ansvaret for det. I det lange perspektiv, fordi den har været drivende i den nyliberalisme, som har udløst den økonomiske krise. I det lidt kortere perspektiv, fordi den har uddelt skattelettelser, som primært er kommet de rige til gode, suppleret med bank- og erhvervshjælpepakker.

Når regeringen fokuserer på underskuddet i de offentliges kasser, er forklaringen, at dette underskud kan bruges til at sætte tempoet op i den proces, VK har arbejdet for siden 2001: At omfordele fra arbejderklassen til overklassen, at flytte penge fra offentlige kasser til private virksomheder og at flytte profitable samfundsopgaver fra stat og kommune til private virksomheder.

I den aktuelle situation er regeringens mål at sørge for, at det bliver arbejderklassen og folk på overførselsindkomster, der kommer til at betale krisen – ikke de kapitalejere og det system, der er årsag til den. Det skal man ikke grave langt ned i de hundredevis af sider med regeringsgrundlag og konvergensprogram for at finde ud af. Centrale elementer er:

- det skal være mere attraktivt at investere
- erhvervslivet skal have flere hjælpepakker
- ”udbuddet af arbejdskraft” skal forøges, hvilket betyder, at de titusinder af nye arbejdsløse ikke er nok. Der skal flere til for at presse løn- og arbejdsforhold.
- kommunerne skal udlicitere mere
- det offentlige skal spare 31 mia. kr. på fem år – og for at det kan gennemføres, skal de offentligt ansattes overenskomstforhold svækkes
- de fleste besparelser er foreløbigt hemmelige, men de uddannelsessøgende og førtidspensionisterne har allerede nu fået besked om, at de står for skud.

Endnu tydeligere end før er det gennemført klassepolitik til gavn for kapitalejerne og de rigeste i samfundet.

Det er et frontalangreb på flertallet af befolkningen, men til gengæld er det en foræring til oppositionen. Om den kommer til gavne oppositionen, afhænger af, om S, SF og Enhedslisten forstår at forklare og udstille regeringspolitikken som den klassepolitik, den er – og om partierne forstår at besvare den med en omvendt klassepolitik til gavn for dem, regeringen angriber.

Foreløbig er det kun Enhedslisten, som har meldt klart ud. Faktisk var folketingsgruppen på forkant, da den et par dage før regeringsrokaden gik i medierne med forslaget om at afskaffe fradragsretten for pensionsopsparring.

For det første tager forslaget vinden ud af sejlene på regeringens snak om behovet for nedskæringer. Tværtimod vil det også kunne finansiere en lang række velfærdsforbedringer. For det andet vil det undergrave ”privatiseringen” af folkepensionen som kollektivt velfærdsgode. For det tredje vil flytningen af beskatningen fra pensionsalderen til arbejdsalderen være neutralt for folk med lave indkomster og ramme folk med de højeste indkomster.

Desværre har SF og Socialdemokraterne være mildest talt lunkne over for forslaget. Især Socialdemokraterne har mere travlt med at bejle til De Radikale, der på det økonomiske område ligger tæt op af regeringen og kritiserer regeringen for ikke at gå hårdt nok til kollektive velfærdsgoder som efterlønnen og dagpengene.

S’s og SF’s kolde skulder og deres indædte fokus på samarbejde hen over midten må ikke få Enhedslisten til at vakle. Det gør det så meget desto mere vigtigt, at vi i Enhedslisten fastholder:

- at krisen er skabt kapitalismen
- at det ikke er arbejderklassen og folk på overførselsindkomst, som skal betale for krisen
- og at virkelige løsninger på krisen kræver uforbeholdent forsvar for arbejderklassens leveforhold, omfordeling fra overklassen til arbejderklassen og indgreb mod kapitalens kriseskabende magt over samfundet.

En sådan klar antikapitalistisk partiprofil er ikke en hindring for, men tværtimod det bedste afsæt for at bidrage til konkrete kampe mod regeringens politik og for at opbygge et aktivt folkeligt pres, der forlanger, at S og SF opfører sig som opposition og gør klar til en regering, som betyder reel forandring.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap-fi.dk